

λότιμος στρατιώτης, εἴμαρτο φεῦ ! εἰς μίαν στιγμήν ἄλλοκότου ψυχικῆς τρικυμίας, ὑπὸ τὴν μέθην μιᾶς ψευδοῦς χιμαίρας. δι' ἧς ἐπληξε καὶ δι-ετάραξε τὴν φαντασίαν του ὁ ὑπερενταθεὶς πατριωτικὸς πυρετός, — εἴμαρτο νὰ στρέψῃ τὸ ἴδιον ἐκεῖνο ὄπλον κατὰ τῆς πατρίδος, μὲ τὸ ὅποιον χθὲς ἔτι ἡμύνετο ὑπὲρ τῆς τιμῆς της καὶ νὰ κηρυχθῇ ἐπαναστάτης καταδιώκων ἀνυπάρχτους αὐτῆς ἐχθροὺς—ἐχθροὺς ἐνεδρευνόντας μόνον ἐν τῇ ἰδίᾳ παρα-παιούσῃ ψυχῇ του—καὶ νὰ πέσῃ ὑπὸ ἐλληνικῆς σφαίρας, τίς οἶδε ἂν μὴ καὶ χθεσινοῦ συστρατιώτου καὶ συναγωνιστοῦ του, ἀφοῦ δὲν ἠτύχησε νὰ πέσῃ ἐνδοξος εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἀπὸ μίαν ἐκ τῶν μυρίων ἐχθρικών βολῶν, αἱ ὁποῖαι διῆλθον φρυάττουςαι πλησίον του !

Δὲν θὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τοῦ οἰκτροῦ διαθήματός του. Δὲν ζητῶ νὰ ἐξ-αγνίσω τὴν ἀλλόφρονα πρᾶξιν του διὰ τῆς εὐγενοῦς ιδέας, ἡ ὁποία ὅπως-δήποτε ὑπῆρξε τὸ ἀρχικὸν ἐλατήριόν της· δὲν θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι διὰ τὴν πι-κρίαν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν, ἥτις μετὰ τὴν ἀξιοθρήνητον ἔκθασιν τοῦ πο-λέμου ὑπερεπλήρωσε τὴν ψυχὴν του καὶ τὴν ἐξώγκωσεν εἰς παραφορὰν καὶ παραλήρημα, ὑπέχει ἐν πολλοστημόριον εὐθύνης καὶ ἡ πολιτεία, καθ' ἧς ἤγειρε τὰ ὄπλα. Ὅχι· ἡ πρᾶξις του, ὅσω καὶ ἂν δὲν ἦτο κύριος αὐτῆς, ἀπομένει πάντοτε ἐκ τῶν ἀσυγγνώστων.

Ἀλλὰ μὴ ἀρνηθῆτε εἰς τὸν γενναῖον πολεμιστὴν τῆς Κρήτης, εἰς τὸν ἀπτόητον μαχητὴν τῶν Δελερίων, εἰς τὸ ἀνδρεῖον τέκνον τῆς Μεσσηνίας, τὸ μερίδιον τὸ ὅποιον τοῦ ἀνήκει — ὀλίγας λέξεις συμπαθείας καὶ θαυμα-σμοῦ καὶ πόνου εἰς τὴν μνήμην του. Μὴ ἀρνηθῆτε ὅτι τὸ ἀπογενονημένον διάθημα, οὗ ὑπῆρξε τὸ ἀσυνεῖδητον ὄργανον καὶ ὅπερ ἀπέτισεν ἄλλως τε διὰ τῆς ἰδίας ζωῆς του, ἦτο σύμπτωμα αὐτόματον ἐνὸς ιδεώδους, μιᾶς χι-μαίρας εὐγενοῦς, ἔστω καὶ ἀνισσορρόπου καὶ πεπλανημένης, ἡ ὁποία τοῦ συνεσκότισε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν.

Εἰρήνην εἰς τὸν ὕπνον σου, ἀνδρεῖ ἄλλ' ἀτυχῇ στρατιῶτα ! Ἐὰν εἶχες τὴν δύναμιν νὰ συγκρατήσῃς τὴν ψυχικὴν σου λαίλαπα, μετ' ὅσου ἡρωϊσμοῦ συνεκράτησες καὶ τὸν ἐχθρικὸν χείμαρρον κατὰ τὴν μάχην τῶν Δελερίων, ἡ ἱστορία θὰ ἀφιέρωνεν ἀνεπιφυλάκτως μίαν χρυσοῦν σελίδα εἰς τὸ ὄνομά σου !....

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς ἐκδότην.... «Νεκρολογίου»

Καὶ πάλιν *Νεκρολόγιον* νὰ βγάλῃς ἔχεις θάρρος,
πλὴν μόνος συνεργάτης σου ἀπέμεινεν.... ὁ Χάρος !

Εἰς Ἀμφιτρώνα

Ὅταν εἰς δεῖπνον μὲ καλῆς, ὦ φίλε Ἀμφιτρώων,
τρέχω νὰ μάθω τῆς νυκτὸς εὐθύς τὸ φαρμακεῖον....

ΒΕΕΛ ΖΕΒΟΥΑ